

Maalivahdin varusteet

Maalivahdin maila

Säännöt sanovat:

"Mailan tulee olla tehty puusta, alumiinista, muovista tms. hyväksytystä materiaalista."

Maalivahdin mailaa valittaessa "kriittisimmät" ominaisuudet ovat otekorkeus sekä mailan lavan ja varren välisen kulman asteluku. Näillä ominaisuuksilla on suuri vaikutus perusasentoon ja V-torjunta-asentoon, joten ne ajavat valintaperusteissa hinnan ja jopa mailan keveyden edelle.

Mailan valinta tapahtuu siten, että maalivahti ottaa mahdollisimman pelinomaisen

perusasennon ja kokeilee eri otekorkeuksilla valmistettuja mailoja. Ihannetilanteessa maalivahdilla on testitilanteessa luistimet jalassaan. Jos tämä ei ole mahdollista, kannattaa maalivahdin seisoa pienen kynnyksen päällä, jolloin mailan lavan alareuna tulee muutama senttimetrin jalkapohjia alemmas, kuten se luistimet jalassakin tulee olemaan.

Kun mailan otekorkeus on oikea, pysyy kilpikäsi rentona suunnilleen samalla korkeudella hanskakäden kanssa. Lavan tulee olla esimerkiksi 20 senttimetrin päässä luistimien kärjistä. Jos mailan lapa ei pysy luontevasti jäässä, kannattaa testata toisella kulmalla valmistettua mailaa.

Maalivahdin tulee aina olla mukana valitsemassa mailaa. Saman pituiset maalivahdit voivat pelata hyvin erilaisissa perusasunnoissa, jolloin mailan otekorkeudessa on selvä ero.

Jos maalivahti torjuu valtaosan laukauksista V-torjunta-asennossa, on uutta mailaa syytä testata vielä V-torjunnassa. Kun maalivahti pudottautuu V-torjunta-asentoon, ei mailan otekorkeus saisi pakottaa kilpikäsiä ylös hartiatasolle, sillä silloin käden alle, "kainaloon", jää liikaa tilaa maalintekoa varten.

Maalivahdin säärisuojat kiinnitetään löysästi kiinni jalkoihin jotta ne torjuntatilanteessa kääntyvät sopivasti mahdollistaen V-torjunnat.

Maalivahdin säärisuojat

Säännöt sanovat:

"Maalivahdin säärisuojukset eivät saa jalkaan kiinnitettynä ylittää 30,5 cm:ä leveydessä."

Maalivahdin säärisuojat, "patjat", ovat jo hintansa puolesta yksi suurimmista varustehankinnoista ja niinpä niiden valintaan kannattaa kiinnittää erityistä huomiota.

Säärisuojat valitaan siten, että nilkkataitos asetetaan napakasti nilkkaa vasten. Tämän jälkeen tarkastetaan, osuuko polvitaitos oikealle kohdalle.

Kun polvitaitoksen kohdalla, suojan ulkopinnalla olevista kolmesta poikittaisesta toppauksesta keskimääräinen on polven keskipisteen kohdalla, on säärisuoja oikean kokoinen.

Jos polven keskipiste on ylimmän poikittai-

sen toppauksen tasolla, ei taitos osu kunnolla polven kohdalle, ja säärisuoja on siis liian lyhyt.

Kasvuikässä olevan maalivahdin säärisuojiin voi jättää hieman kasvuvaraa: kasvavan maalivahdin polven keskipiste voi olla keskimäisen poikittaisen toppauksen alareunan tasolla, jolloin liikkuminen ja suojien toimivuus eivät vielä kärsi muutamasta kasvuvarasentististä.

Kuinka ylös säärisuojien yläreunan tulisi ulottua? Varustevalmistajilta löytyy lukuisia eri malleja: toisissa yläreuna jää hieman reiden puolivälin alapuolelle, kun taas hurjimmissa virityksissä patjat ovat nivusiin asti. Oikeaa mittaa on vaikea sanoa, sillä tämä on enemmän mielipide- ja pelityylikysymys. Pitkillä patjoilla V-torjuntaan saa lisää leveyttä ja "länget" helpommin kiinni, mutta toisaalta lisäsentit saattavat haitata liikkumista ja ketteryyttä.

Kilpikäsine ja kiinniottokäsine

Säännöt sanovat:

"Maalivahdin kilpikäsineen selkäpuolen suojatoppauksen enimmäismitat ovat:

- pituus 41 cm
- leveys 21 cm

Maalivahdin kiinniottokäsineen enimmäismitat ovat:

- pituus 41 cm
- leveys 23 cm (rannekeksen missä tahansa kohdassa)."

Kilpikäsineitä valittaessa ovat koko ja keveys tärkeimmät ominaisuudet. Renkas ei varmasti satu, vaikka kilpi olisikin hieman kevyempi "amatöörimalli." Oikea koko on helppo tarkistaa käsineosasta: Jos kilpi "hölsky" eikä oikein tahdo pysyä kädessä, on se silloin luonnollisesti liian iso. Kilven tulee pysyä kädessä napakasti siten, että sitä voi käännellä ranneliikkeellä torjuntoihin.

Myös kiinniottokäsineessä, räpylässä, keveys ja oikea koko ovat tärkeimmät valintakriteerit. Räpylän on istuttava käteen napakasti, jotta esimerkiksi renkaan heittäminen on mahdollista. Kiinniottokäsineitä on säilytettävä siten, että se säilyttää muotonsa ja sen myötä peliominaisuutensa. Kiekossa "pehmitetty" räpylä on oikein hyvä vaihtoehto, sillä uudenjäykällä hanskalla renkaan koppaaminen ja heittäminen ovat miltei mahdottomia tehtäviä.

Kypärä ja kasvosuojus

Edellisessä Ringettelehdessä kerrottiin maalivahdin maskia koskevat säännöt. Maskin valinnassa suojaavuus on luonnollisesti tärkein asia, mutta torjuntapelin kannalta myös maskin koolla ja muodolla on suuri vaikutus. Jos maski jää selvästi irti kasvoista, lähinnä leuasta, ei maalivahti näe jaloissaan olevia renkaita. Hienosti maalastusta maskista on vähän iloa, jos maalivahti hukkaa sen vuoksi renkaita näkökentästään, ja joutuu antautumaan hyökkääjille!

Kim Forsblom,
maajoukkueen
maalivahtivalmentaja